

Intervenció del Primer Secretari davant la trobada interparlamentària del PSC

Barcelona 17 de juliol de 2009

Bona tarda companys i companyes,

Sóc conscient que ha costat molt i que tots plegats hem treballat de valent per assolir l'acord de finançament de què hem estat parlant aquesta tarda. Un acord que en alguns moments ha generat, al llarg d'aquest més d'un any, un excessiu soroll, soroll pel qual també he demanat disculpes a la ciutadania. Soroll, en gran mesura, provocat també pels que volien continuar aprofitant-se de Catalunya per guanyar vots a la resta d'Espanya, i també pels que no volien que fos aquest Govern el que assolís un acord amb el Govern d'Espanya, que jo crec que ja podem qualificar d'històric.

Però gràcies a la feina feta, a la tenacitat, el rigor i la responsabilitat amb què hem actuat tots plegats, avui podem dir alt i clar que: tenim el millor finançament de la història de Catalunya, sense dubte.

El finançament que Catalunya mereix i és de justícia.

El finançament que estableix l'Estatut.

El finançament que necessitem per tirar endavant el país.

El finançament que no va poder ni saber aconseguir CiU amb el PP i que aquest govern ha fet realitat.

Sabeu que tot plegat ha estat un procés molt i molt complicat, i precisament per l'esforç realitzat és essencial que quedin clares algunes coses sobre l'acord, moltes d'elles hem tingut oportunitat de comentar-les anteriorment.

Alguns punts que suposen la millor resposta a la reacció tacticista i electoralista de l'oposició:

En primer lloc, l'acord suposa un èxit de l'Estatut. L'Estatut ha donat força als nostres arguments. I de l'Estatut n'ha resultat un model ambiciós i sòlid.

L'Estatut s'ha confirmat com l'eina necessària i útil per augmentar la capacitat del nostre autogovern. I no tinc, no en tingueu cap dubte: hem aconseguit el finançament previst a l'Estatut. I això fa encara més lamentable que aquest èxit de país no sigui compartit per una de les forces polítiques que va tenir un paper important, determinant en l'elaboració de l'Estatut. Avui torno a demanar a CiU que se sumi a aquest acord que també s'hauria de fer seu. Demano als dirigents de CiU que reconeixin que aquest és un bon acord. I deixin d'alimentar la sospita contra tot allò que no protagonitzen ells. Que se sumin a defensar el valor i la validesa de l'acord, davant a més a més els atacs que han començat a llençar de nou contra Catalunya i contra l'acord, els mateixos de sempre. Els que ja ho van fer durant el procés de l'elaboració de l'Estatut el 2005-2006. Perquè encara és l'hora que senti una sola paraula de boca dels dirigents de Convergència i Unió per defensar Catalunya dels atacs que estan tornant a sortir de la dreta política i mediàtica.

No deixa de ser contradictori que el partit que diu que tot ho fa en clau de país, no pronunciï ni una paraula per defensar-lo dels atacs dels que un dia van ser i poden tornar a ser els seus aliats.

No deixa de ser sospitosos que CiU ataqüi amb tanta contundència l'acord de finançament i en canvi no badi boca per defensar el model de finançament acordat, dels atacs dels senyors Feijoo, Camps, Montoro, Cospedal, Aguirre i d'altres.

¿Per què tant de silenci davant de l'ofensiva?

¿On és el sentit patriòtic i la defensa de Catalunya?

¿On és el partit que corria fa tres anys a cal notari?

Algún dia els dirigents de CiU hauran d'explicar, hauran de donar explicacions d'aquest silenci i de les raons que el motiven.

En segon lloc, l'acord suposa un èxit de la capacitat negociadora d'aquest govern de Catalunya, del govern d'Entesa.

Perquè compartíem objectius.

Perquè hem actuat en tot moment de forma coordinada.

Perquè hem sabut mantenir la unitat en la negociació, resistint els intents, d'uns i altres, de posar interessos de part, per davant del benefici col·lectiu.

Cadascú ha fet el que havia de fer, i la prova la tenim en l'èxit del resultat.

Un resultat que parla per si mateix, quan comparem el nou model amb el pacte d'Artur Mas amb José María Aznar l'any 2001.

Per tant, hem aconseguit el finançament que ambicionàvem.

Sincerament: crec que, de nou, hem aconseguit més del que les forces de l'oposició s'havien imaginat. Tal com va passar amb la Disposició Addicional 3a i la negociació dels recursos. I això és el que explica, en part, el seu desconcert d'aquests dies. El nostre acord ha superat la seva ambició, i per això la seva reacció és un greu error que, torno a dir, encara estan a temps de corregir.

I en tercer lloc, l'acord suposa un èxit de la societat catalana... Que ha demostrat la seva capacitat d'incidència i pressió al llarg d'aquests mesos de negociació. Fent sentir la seva veu, exigent i crítica quan ha calgut. I manifestant també el seu suport en els moments decisius, quan ha calgut

demostrar davant el govern d'Espanya que el que estàvem demanant era necessari i a més a més era de justícia.

Per això, amb aquest acord, i amb la seva aplicació, cal treballar més que mai, amb plena dedicació, per garantir la cohesió de la societat catalana, per millorar l'educació dels nois i noies de Catalunya, fent-los més competents, per millorar temes com el sistema sanitari, per assolir cotes més altes de justícia social, per pal·liar els efectes de la crisi sobre els treballadors i les empreses, per aconseguir que la nostra economia es recuperi i el nostre model sigui competitiu i sostenible.

Companys i companyes, estem en un moment clau pel país, i ara una vegada més cal estar a l'alçada de les circumstàncies, i gestionar aquest acord com mereix el poble de Catalunya: amb optimisme, convicció, ambició, i rigor. Especialment rigor.

Perquè els ciutadans han de saber que el Govern serà molt escrupolós amb la gestió dels recursos públics, també dels nous recursos públics.

Els socialistes no sabem fer les coses d'una altra manera, i ningú no ens distraurà de l'objectiu principal del nostre projecte:

Millorar la vida dels catalans i les catalanes, consolidant i ampliant el nostre autogovern, tot compartint un projecte federal amb la resta de pobles d'Espanya.

En definitiva, us vull transmetre el meu convenciment que aquest acord suposa un punt d'inflexió pel futur del país, i que els socialistes tenim l'obligació de gestionar aquest futur, perquè ja hem demostrat, i amb aquest acord encara ho hem refermat, que ningú no ens pot donar lliçons de com es defensa el país i els seus interessos.

S'han acabat els temps en que Convergència i Unió decidia el que era bo o dolent per a Catalunya. El poc recolzament social que ha rebut el seu NO a l'acord de finançament, n'és la demostració més evident del que ara us estic dient. El que és bo o dolent per a Catalunya ho decidiran els ciutadans i les ciutadanes quan toqui, i no Artur Mas, ni els actuals dirigents de CiU.

Amb aquest acord s'ha demostrat que el millor camí per Catalunya, és en aquest cas el de l'acord entre els governs d'esquerres a Catalunya i a Espanya. I s'ha demostrat que el partit que pot ser més útil per a la defensa dels interessos dels catalans és el nostre partit, el PSC. Un PSC fort a Catalunya, com el tenim, i un PSC fort a Madrid, com també el tenim, és l'eina més útil per al progrés dels interessos de Catalunya i per al progrés del país en general.

Amics i amigues, em sento amb tota la força i les ganes de defensar aquest acord davant de qui sigui i quan sigui. Perquè tenim els arguments i les raons per fer-ho. Em sento plenament legitimat per defensar que aquest Govern ha aconseguit el que per molts fa uns anys era senzillament inimaginable. Em sento amb el dret de dir que amb els socialistes al capdavant del Govern de Catalunya el país està en les millors mans possibles. Igual que vull dir-vos que és de justícia reconèixer que sense la complicitat, i la generositat política de José Luis Rodríguez Zapatero, aquest acord hauria estat encara més complicat, si no impossible.

Perquè probablement, el President del Govern d'Espanya és dels dirigents del PSOE que millor comprèn el que és i el que representa el PSC i Catalunya.

Tot plegat ho dic sense cap triomfalisme, sense evidentment prepotència, però amb la satisfacció de la feina feta. Amb la satisfacció d'haver defensat tots plegats els nostres interessos com calia, quan calia i on calia.

Una reflexió final que m'agradaria compartir amb tots vosaltres, i que suposen l'eix central del nostre projecte polític:

En primer lloc, el nostre país necessita més que mai polítics que estiguin a l'alçada de les circumstàncies. Polítics, com el nostre Conseller, el company Castells que diguin no quan toca, però que sàpiguen dir sí quan s'ha assolit l'objectiu.

Per això, Catalunya no pot tornar a estar en mans de qui fa del pessimisme la seva guia de conducta, ni de qui fa del NO la seva paraula preferida.

En segon lloc, avui s'ha demostrat amb contundència que el nou Estatut va ser un encert que comença a donar els seus fruits. Però a la vegada ha quedat clar, en només dues legislatures de governs d'esquerres, que els grans canvis, les reformes de veritat, les que poden canviar la configuració d'un país, mai les fan els governs de dretes, mai les fan els governs conservadors.

Avui podem afirmar que en dues legislatures de governs d'esquerres s'ha avançat més en l'autogovern de Catalunya que en dues dècades de Governos de Convergència i Unió.

Qui va impulsar el nou Estatut va ser un govern d'Esquerres.

Qui ha impulsat i aconseguit l'acord de finançament, ha estat un govern d'Esquerres.

En tercer lloc, el socialistes tenim un projecte federal per Espanya. I l'acord de finançament és una contribució valuosa que ha fet Catalunya al conjunt de l'Estat. És una contribució més. Una contribució que va començar sent criticada per molts i que ara ha estat acceptada per la majoria.

Aquest és el nostre model. Com he dit abans: forts a Catalunya i forts a Espanya, treballant amb el PSOE en la governació d'Espanya. I hem demostrat que aquest és el millor model possible, i el que millors resultats té pel futur de Catalunya.

En quart lloc, estem en un moment de crisi econòmica, en un moment molt complicat. Un moment que necessita del concurs del conjunt de la ciutadania de Catalunya per sortir endavant, i cada dia estic més convençut que sortirem reforçats d'aquesta crisi. Per aconseguir-ho ens cal determinació i confiança, i també ens cal lluitar amb tota la força contra els que pensen que Catalunya avançarà sobre la base del pessimisme i la desesperança.

Perquè som conscients tots plegats de què queda un any i escaig de legislatura catalana. Una legislatura en la que podem demostrar que lluny del que alguns han intentat fixar en l'ideari col·lectiu, està sent profundament profitosa per la societat catalana. I en aquest sentit us demano que així ho traslladeu al conjunt de la ciutadania. Perquè ara no podem dubtar, no hi ha alternativa al nostre projecte. O millor dit, l'alternativa al nostre projecte és que governi la dreta a Catalunya i Espanya, i això no ens ho podem permetre. Estic convençut que no ho permetrem amb l'esforç de tots plegats. En aquest sentit, us vull donar les gràcies. Perquè ara el que cal és explicar aquest acord a la ciutadania, que el podem defensar, perquè és just, perquè compleix amb l'Estatut. La nostra obligació ara és traslladar-lo a la ciutadania. Perquè és la vostra lluita i la vostra feina. Perquè aquest també és un èxit de tots vosaltres, de tots els que esteu aquí.

Moltes gràcies.